

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Συμρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγουμένου)

Ο Αλέξανδρος και ο δικηγόρος του, μεταμφιεσμένοι σε φτωχούς εργάτες μεροκαματιάρηδες φορώντας και μια τραγιάσκα που τους σκέπαζε σχεδόν το πρόσωπο, αποφασίζουν να επισκεφθούν, πρώτα μόνο οι δυο τους, την ταβέρνα του Μανώλη να γνωρίσουν το περιβάλλον, να δουν τον ίδιο, χωρίς φυσικά να του συστήθουν.

Δίπλα τους ήρθε και κάθισε ένας μοναχικός τύπος από τους τακτικούς θαμώνες της ταβέρνας, έπιασε μαζί τους κουβέντα και τον προσκάλεσαν στο τραπέζι τους.

Aπολαύσανε τα γεμιστά της Χριστίνας, που ήταν πραγματικά πολύ νόστιμα. Σε κάποια στιγμή ο Ιάκωβος που προσπαθούσε με κάθε τρόπο να ενημερώσει τους δύο καινούργιους επισκέπτες για όλα τα γεγονότα της ταβέρνας, τους έδειξε με τρόπο, ένα ξερακιανό τύπο που καθόταν αρκετά μακριά τους έπινε το ούζο του και έπαιζε με τις χάντρες του κομπολογιού του.

- Τον βλέπετε αυτόν; Τους είπε χαμπλόφωνα.
- Ποιος είναι ρώτησε ο Αλέξανδρος, σχεδόν αδιάφορα, μη γνωρίζοντας τον τύπο.
- Είναι ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού. Άνθρωπος κακός και τσιγκούνης. Του χρωστά ο καπμένος ο Μανώλης κάτι ενοίκια και τον απειλεί να τον διώξει από το μαγαζί. Που να πάει καπμένος μετά. Αφού αυτή είναι η δουλειά του, το φτωχό του μεροκάματο.

Εξάλλου η ταβέρνα για εμάς, που όλοι εδώ που μας βλέπεις είμαστε τακτικοί πελάτες, είναι η μόνη διασκέδαση. Αν διώξει τον Μανώλη θα μας λείψει η χαρά της ζωής.

- Πως τον λένε τον τύπο ρώτησε τάχα αδιάφορα ο δικηγόρος, ενώ είχε εντολή από τον Αλέξανδρο να του εξοφλήσει τα χρέα του Μανώλη.
- «Τσιφούτη» απάντησε ο Ιάκωβος. Έτσι τον λέμε εμείς εδώ «τσιφούτη». Του αγγέλου του, νερό δεν δίνει.
- Τσιφούτη τον λέτε εσείς. Όμως θα έχει όνομα, επίθετο.
- Που θέλετε να ξέρω το όνομα και το επίθετο του «τσιφούτη». Εμείς μια αυτό το όνομα τον ξέρουμε.
- Και που μένει αυτός ο....
- Ο τσιφούτης; Κάτω στο υπόγειο του μαγαζιού. Έχει ένα σπιτάκι δύο κάμαρες με ξεχωριστή είσοδο στον δρόμο. Δικό του είναι το σπίτι και το μαγαζί. Κληρονόμησε πολλά από την μάνα του αλλά τα έφαγε.

Τώρα έχει τεράστια χρέη. Χρωστά ένα κάρο λεφτά σε ανθρώπους του σιναφιού του. Χαρτοπαίκτης μεγάλος. Έχει υπογράψει γραμμάτια αυτός, που αν θελήσουν να του ζητήσουν να εξοφλήσει, θα χάσει το σπίτι και το μαγαζί και θα πάει

και φυλακή.

- Και γιατί δεν του τα ζητάνε; ρώτησε πάλι τάχα αδιάφορα ο Αλέξανδρος.
- Γιατί τον κρατάνε στο χέρι για μικροδουλειές, για να μη φαίνονται αυτοί, και να τους μεταφέρει το «πράμα» για να μην κινδυνεύουν οι ίδιοι.
- Τι «πράμα»;
- Την «μαύρη» καλέ. Που ζέιτε;
- Κατάλαβα ψέλλισε, ο δικηγόρος, ας αλλάξουμε κουβέντα.
- Σιωπάτε τώρα να ακούσουμε τον τραγουδιστή είπε ο Ιάκωβος.

.....

Ο Μανώλης αφού καλπόρισε τον κόσμο, ζεικίνησε με το δικό του τραγούδι. Είχε μια αντρίκια αλλά μελωδική φωνή.

Ο Ιάκωβος, αυτό ήταν το όνομα του άγνωστου, άρχισε να τον διηγείται διάφορες ιστορίες, για τον τραγουδιστή τον Μανώλη, την αδελφή του την Χριστίνα και άλλα διάφορα.

Όμως λίγο πολύ όλα όσα τους έλεγε τους ήταν γνωστά, όπι ο τραγουδιστής και η Χριστίνα, που βοηθά σαν σερβιτόρα στην ταβέρνα, είναι αδέλφια και ο καθένας έχει την δική του πονημένη ιστορία για αυτό και δεν παντρεύτηκαν.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας μας.

Αμέσως άρχισαν τα χειροκροτήματα των πελατών.

Σημάδι ότι ήταν το αγαπημένο των θαμώνων της ταβέρνας.

.....

«Μου στέρπσαν την αγάπη μου μια μέρα μεσημέρι.

Ζω μονάχος και έρημος χωρίς κανένα ταίρι.

Για εμένα δεν ξημέρωσε κανένα καλοκαίρι.

.....

Μόλις τέλειωσε το τραγούδι όλοι σπκώθηκαν όρθιοι, μαζί και ο Αλέξανδρος, ο δικηγόρος και ο Ιάκωβος, και τον χειροκροτούσαν δυνατά. Ο μόνος που δεν σπκώθηκε ήταν ο «τσιφούτης» Το παρατήρησε αυτό ο Αλέξανδρος και γύρισε και κοίταξε τον Ιάκωβο απορημένα.

Στον θόρυβο των χειροκροτημάτων μπόρεσε ο Ιάκωβος να πει πιο δυνατά:

- Να δεις και εσύ τι μοχθηρός και κακός άνθρωπος είναι. Υποχρεώνει δε τον Μανώλη να του σερβίρει η Χριστίνα, το ούζο και τους μεζέδες δωρεάν κάθε βράδυ, γιατί χρωστά ενοίκια.

Ο Αλέξανδρος και ο δικηγόρος του έμειναν ακόμη λίγο, όταν με ένα νεύμα του Αλέξανδρου, ο δικηγόρος είπε:

- Όρα να πάμε διότι σε λίγο αρχίζει η βάρδια μου. Σπκώθηκαν και χαιρετώντας τον Ιάκωβο του είπαν:

- Θα ερχόμαστε πιο συχνά, μας άρεσε η ταβέρνα και το φαγητό.

- Σας το έλεγα εγώ, απάντησε ο Ιάκωβος με το συνεχές εκείνο χαμόγελό του, εδώ πάνε τα μεράκια κάτω.

Οι δύο τους στην συνέχεια προχώρησαν προς την έξοδο.

Σαν βρέθηκαν μόνοι στον δρόμο ο δικηγόρος ρώτησε τον Αλέξανδρο:

- Πως εκτιμάς την όλη κατάσταση;
- Θα βάλω μπροστά το σχέδιό μου, που το συζήτησα και με την Βασιλική. Ελπίζω όλα να πάνε καλά.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

